

ledes, at Skatten kun beregnes af deres halve Næringsindtægt. Det gjælder om disse Forslag under Nr. 13, 17, 18 og 19 i det Hele taget, at man derved har havt for Øie det Hensyn, som den ærede Minister stærkt gjorde gjældende under første Behandling, nemlig at han, naar denne Lov vedtoges for Kjøbenhavn, vilde see til at faae den i det Væsentlige udvidet til de øvrige Kjøbstæder. Man har derfor søgt at faae saadanne Bestemmelser ind i Loven, der maatte antages at være hensigtsmæssige, naar Loven ogsaa skulde udvides til at gjælde for andre Communer, idet derved forebyggedes en Overbeholdelse af saadanne Personer, der have dobbelt Opholdssted, eller Bedrift paa et Sted og Eiendom paa et andet. Under Nr. 20 har den ærede Minister stillet et Forslag, der nærmest staaer i Forbindelse med det Forslag, som Udvalget har fremsat med Hensyn til Beskatning af Appanager. Jeg skal imidlertid forbeholde mig nærmere at udtale mig derom, indtil jeg har hørt den ærede Ministers Begrundelse af sit Forslag. Jeg har imidlertid for det Tilfælde, at Ministerens Forslag skulde vinde Bifald, tilladt mig under Nr. 19 a. at stille et Underændringsforslag til samme. Medens nemlig den ærede Minister har foreslaaet, at Kongehusets Medlemmer selv skulde bestemme deres Bidrag, har jeg troet det rigtigere, naar de ikke skulde underkastes den almindelige Skattelov, da at lade Hs. Maj. Kongen bestemme deres Bidrags Størrelse, og det af den Grund, at der let for disse høje Personers Vedkommende kunde vækkes et ubehageligt Ondsyn, naar det Bidrag, de saaledes selv ansatte sig til, ikke fandtes passende. Ansættes dette derimod af Hs. Maj. Kongen, ville de ikke være udsatte for en saadan Kritik. Dertil kommer endnu, at det er stemmende med den Stilling, Hs. Maj. Kongen indtager ligeoverfor Kongehusets Medlemmer, at han tager saadanne Bestemmelser med Hensyn til dem, som af de andre Myndigheder blive tagne med Hensyn til andre Statsborgere. Hvad jeg igrigt kunde have at bemærke, skal jeg opsætte, til jeg har hørt Motiveringens af de andre til disse Paragrafer stillede Forslag.

Indenrigsministeren ad interim:
Jeg skal ikke opholde mig ved det under Nr. 9

stillede Ændringsforslag om, at § 4, der gaaer ud paa at hæve Næringskatten og islebetfor indføre en Klassekat, skal udgaae. Jeg har i den Henseende ikke Noget at tilføje til de Grunde, som jeg tidligere har fremsført for Forsamlingen, og jeg skal derfor indskrænke mig dertil, idet jeg, hvis jeg atter fremsatte dem, vilde komme til at høre de samme Modgrunde. Jeg troer nu at kunne anfæ denne Sag for uddebatteret, og skal derfor tillade mig hermed at indstille den til det høitærede Things Afgjørelse. Jeg antager, at det er urigtigt at antage Ændringsforslaget; men jeg seer dog ikke, at, naar dette vedtages af Thinget, der da deri skulde ligge Noget, der i den Grad afveg fra min Overbevisning om det Rette og Retfærdige, at det vilde være en Forhindring for Lovens Fremme fra Regeringens Side. Jeg har derimod ikke lidet Betænkelse ved det under Nr. 19 stillede Ændringsforslag, der som et Supplement knytter sig til Ændringsforslaget Nr. 9. Det at ville hæve Næringskatten overalt for Kjøbstæderne, og dog lade den blive staaende for de ulykkelige udenbyes Menneffer, som i Genhold til Loven af 29de December 1857 ere Skatteydere til Kjøbstaden, det forekommer mig meget uheldigt. Hæver man Næringskatten, maa man hæve den fuldstændigt; det kan ikke gaae an at opretholde den for dette særlige Forhold. Jeg maa derfor indstændig anbefale, at Ændringsforslaget under Nr. 19 ikke tages tilfølg; thi skjøndt jeg i og for sig kunde have ønsket at bidrage til den Sikkerhed, man derved vil hde Kjøbstæderne, saa mener jeg dog, at den foreslaaede Skat knytter sig saa nøie til Næringskatten, at jeg ikke troer, at den med Retfærdighed paa nogen Maade lader sig stille derfra. Det meget interessante Forslag, der er stillet af Udvalget under Nr. 13, er tillige et meget gennemgribende. Nogle af de Grundtanker, der ligge i dette Forslag, have allerede i flere Aar været Gjenstand for min Overveelse, men jeg tilstaaer, at jeg ikke har turdet driste mig til at komme frem med dem. Nu, da de ere fremsatte af Udvalget, skal jeg ikke gjøre nogen Indvending imod Forslaget, — dog kun paa nogle Betingelser. Jeg anfæer det saaledes som en Selvfølge, at de un-